

Frihedens land

Livet er en morgengave, døden ligeså. Glæden rummer begge, når angsten er forladt - den angst, vi har haft med fra tidernes morgen, angsten for os selv. Glæden fra livets dybeste lag rummer det hele, også døden, der er så nært forbundet med liv, at adskillelse ikke er mulig på dette niveau langt hinsides jeg'ets horisont og kontrol.

Vanlige kategoriseringer opløses her, sproget kommer til kort, men oplevelse og intuition kan stadig give information om og fra dette nonduale bevidsthedsniveau - frihedens land, hvor grænserne er væk. Dette frihedens land i dybeste forstand er derfor også skønhedens og næstekærlighedens hjemstavn. Fri for mig selv i vanlig forstand, er jeg her. Der er kun navnløs bevidsthed.

Det bevidsthedsniveau, jeg'et og de uforløste, reaktive emotioner repræsenterer, opleves herfra som død: livsglædens død, skønhedens og kærlighedens død. Jeg'ets død sammen med de gamle, reaktive emotioner opleves derfor som liv i dybere forstand - liv fra livets kilde, fra kildevældet af glæde og frihed, hvor alt er såre godt og lyset på en gang stærkt og blidt, en lise for sjælen og kroppen, som finder hvile.

Herren og Moderen er her - og alle de andre, gode folk. Derfra taler de til os, visdomsstemmerne, intuitionens budbringere fra øst og vest og nord og syd - altid til rådighed i stilheden, den emotionsfri stilhed, tomheden. Et bevidsthedsniveau, vi deler med hinanden i modsætning til jeg-bevidstheden, som adskiller, vurderer, dømmes med rod i jeg'ets snævre, individuelle horisont og behov, ofte grotesk forstørret af uforløste reaktive emotioner.